

ὅς ὁ Ἀλκυονίδων ὁ Ἀστυδάμαντος, ἢ ὁ Τηλέ- A
 γνος ὁ ἐν τῷ τραυμασίᾳ Ὀδυσσεύϊ. Ἐπὶ δὲ
 πρῶτον παρὰ ταῦτα τὸν μέλλοντα ποιεῖν π
 ἢ δ' αἰμύλων δὲ ἀγνοῦται, ἀναίτιοις ἐπιπέ-
 ποιήσῃ, καὶ παρὰ ταῦτα ἐκ ἔστιν ἀλλως, ἢ γὰρ
 πορθέξῃ αἰάγῃ, ἢ μὴ καὶ εἰδότες, ἢ μὴ εἰ-
 δότες. τούτων δὲ τὸ ἕν ἡνίοχος ἡ μάχῃ-
 σαι, καὶ μὴ πορθέξῃ, χεῖρις ἐστίν, τὸ τε γὰρ μὴ
 εὐρὴν ἔχει, καὶ οὐ τραυμάτιον· ἀπαρτὲς γὰρ διότι B
 οὐδεὶς ποιεῖ ὁμοίως, εἰ μὴ ὁ Ἰφιγυρία, ὅς ἐν Ἀν-
 τιγόῃ τὸν Κρέοντα ὁ Δίμων. τὸ γὰρ πορθέξῃ
 δεύτερον, βέλπον ἢ τὴν ἀγνοῦντα ἕν πορθέ-
 ξῃ, πορθέξῃ αὐτὰ ἀναγνώρισι, τὸ τε γὰρ
 μισερὸν οὐ φέρει, καὶ ἢ ἀναγνώρισις ἐν-
 πληκτικόν. κρᾶσις ἐστὶν δὲ τὸ τελευταῖον. λέγω
 δὲ οἷον ἐν τῷ Κρέσφοντι ἢ Μερόπῃ μέλει
 τὸν γόν ἄπο τεινείν, ἄπο τεινείν ἢ ἄλλ' ἀει-
 γνώρισις· καὶ ἐν τῷ Ἰφιγυρία ἢ ἀδελφῇ τὸν
 ἀδελφόν καὶ ἐν τῷ Ἑλλῃ ἢ γόν τὴν μητέρα
 ἐκιδιδόναι μέλων, αἰετῶν ὄρασι. διὰ τούτων ὁ
 πάλαι εἰρήται, οὐ φαίνεται πολλὰ γῆναι τραγω-
 δία ἐστίν. ζητωῦτες γὰρ ἐκ δὲ τῆς τέχνης, ἀλλ'
 ἄπο τῆς τέχνης, ὅσον τὸ τῶν ἀν παρασκευάζει
 ἐν τοῖς μύθοις. ἀναγνώρισις οὐκ ὅσα ταῦ-
 τας τὰς οἰκίας ἀπαντᾷ, ὅσους τὰ τοιαῦτα
 συμβέβηκε πάθῃ. παρὰ οὐκ οὐκ ἴσως ἢ πορ-
 θιάτων συστάσεως, ἢ ποιοῖς ἢ τίνας ἐστὶν δὲ
 τοῦ μύθου, εἰρήται ἰσχυρῶς.

Κεφάλαιον ιε.

Περὶ δὲ τὰ ἠθῆ τέταρτος ὅστις ἂν δὲ
 σοφὸς ἐστὶν ἐν ἑνὶ καὶ πορθῶν, ὅπως
 χρεῖται ἢ ἔξει ἢ ἡδὸς ἕν, εἰ ἄσπερ ἐλέχθη,
 ποιῆ φανερά ὁ λόγος, ἢ ἢ πορθέξῃ πορθέξῃ
 πῖνα· φαῦλον ἕν, εἰ ἂν ταύλων· χρεῖται δὲ, εἰ ἂν
 χρεῖται ἔστι δὲ ἐν ἐκείνῃ γῆναι, καὶ γὰρ γῆναι ὅτι
 χρεῖται καὶ δούλος, καὶ τοῖς γὰρ ἴσως τούτων, τὸ
 μὴ χεῖρον, τὸ δὲ ὅλας φαῦλον ὅτι. δεύτερον
 ἢ, τὰ ἀμόπῃοντα ἔστι γὰρ ἀμόπῃον ἕν τὸ ἡδὸς,
 ἀλλ' ἢ χρεῖται ἀμόπῃον γῆναι, τὸ ἀμόπῃον ἢ δει-
 νῶν ἐστίν. πρῶτον δὲ, τὸ ὁμοῖον. πῖνα γὰρ ἔτερον
 αἰ χρεῖται τὸ ἡδὸς καὶ ἀμόπῃον ποιῶσαι,
 ὡσπερ εἰρήται. τέταρτον δὲ, τὸ ὁμοῖον. καὶ
 γὰρ ἀμόπῃος τις ἢ, ὅτι τῶν μίμῃσι παρῆχων,
 καὶ τοιούτων ἡδὸς ἕν ὁμοῖος, ὅμως ὁμοῖως
 ἀμόπῃον δὲ ἐστίν. ἔστι δὲ παρῆχῃον πονη-
 ρίας ἕν ἡδὸς μὴ ἀναγῆσθον· οἷον, ὁ Μενέ-
 λαος ἐν τῷ Ὀρέστῃ· αἰ δὲ ἀπορετοῖς καὶ
 ἐν τῷ Σιλλῃ, καὶ ἢ τῆς Μεγαλίπῃς ἢ τῆς· τὸ δὲ ἀναγῆσθον, ἢ ἐν Αὐλίδι Ἰφιγυρία.

vt Alcæon Astydantis, vel Telegonus
 in vulnerato Vlyffe. Præterea tertium est,
 cum quis aliquid læui propter ignoran-
 tiam facturus erat, & priusquam faceret,
 agnouit. Et præter hæc aliter non licet.
 Aut enim facere necesse est, aut non: &
 scientes, aut non scientes. Horum autem
 pessimum est cum quis facturus fuit, & non
 fecit. sceleratum enim habet, & non Tra-
 gicum, nam sine affectu est. Quare nemo
 facit similiter, nisi raro, vt in Antigona
 Creontem Amon. Nam fecisse secundum
 est. Ac melius est ignorantem quidem fe-
 cisse, cum autem fecerit, agnouisse, sceler-
 ratum enim non adest, & agnitio stupor-
 em gignit. Optimū verò est postremum.
 Dico autem, vt in Cresphonte Merope in-
 terfectura quidem filium erat, sed, cum a-
 gnouisset, non interfecit. Et in Iphigenia
 soror fratrem. Et in Helle filias matrem
 dediturus agnouit. Quapropter quod pri-
 dem dictū est, non circa multas sunt Tra-
 gœdiæ familias. Quærentes enim non ab
 arte, sed à fortuna, huiusmodi fabulæ con-
 fectionem inueniunt. Itaque ad has do-
 mos coguntur occurrere, quibus unque
 tales contigerunt perturbationes. Ac de
 rerum constitutione, & quales fabulas es-
 se oporteat, satis dictum est.

C A P V T X V.

Ceterum de moribus quatuor sunt, quæ
 spectare oportet. Vnum quidem, &
 primum, quomodo boni sint. Habebit au-
 tem mores, si, vt dictum est, oratio, aut a-
 ctio manifestam efficiat prælectionem a-
 liquam: malos quidem, si malam: bonos
 verò, si bonam. Est verò hoc in vnoquoq.
 genere. Etenim melior est bona, & seruius,
 etiam si fortasse ex his illud quidem est,
 hoc omnino malum est. Secundum est,
 quando sint conuenientes. Est enim viro-
 rum mos, sed non conueniens mulieri,
 fortem vel terribilem esse. Tertium quan-
 do sint similes. hoc enim aliud est ab eo,
 quod est bonos, & conuenientes mores fa-
 cere, vt dictum est. Quartum, quomodo æ-
 quales. Tamen enim inæqualis quidam
 fit, qui præbet imitationē, & talibus mori-
 bus suppositus sit: tamen æqualiter inæ-
 qualem oportet esse. Est autē exemplum
 improborum morum, non ex necessitate,
 vt Menelaus in Oreste. Eius verò, quod
 non deceat, & non conueniat, tum lamen-
 tatio Vlyssis in Scylla, tum Menalippæ di-
 ctio. Ac inæqualium in Aulide Iphigenia:

μη ἀμόπῃοντος, ὅ, τε θῆλυ Ὀδυσσεύς
 ὅτι δὲ ἀναγῆσθον, ἢ ἐν Αὐλίδι Ἰφιγυρία.